

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект

ЗАКОН

**ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА
ОТБРАНАТА И ВЪОРЪЖЕНИТЕ СИЛИ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**

(Обн., ДВ, бр. 35 от 2009 г.; изм., бр. 74, 82, 93 и 99 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 16, 88, 98 и 101 от 2010 г., бр. 23, 48, 99 и 100 от 2011 г., бр. 20, 33 и 38 от 2012 г., бр. 15, 66 и 68 от 2013 г., бр. 1 и 98 от 2014 г., бр. 14, 24, 61, 79 и 88 от 2015 г., бр. 13, 17, 50, 81, 98 и 103 от 2016 г., бр. 58, 85 и 103 от 2017 г., бр. 7, 77 и 98 от 2018 г. и бр. 17 от 2019 г.)

§ 1. В чл. 57 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1, т. 2 думите „както и“ се заличават, а накрая се поставя запетая и се добавя „както и оказване на помощ на държавните органи при противодействие на други заплахи с особено висока степен на обществена опасност за населението“.

2. В ал. 2 думите „и със Закона за противодействие на тероризма“ се заменят с „или със Закона за противодействие на тероризма“.

§ 2. В чл. 60а, ал. 2 т. 3 се изменя така:

„3. Съвместно командване на специалните операции и военни формирования на пряко подчинение на командира на Съвместното командване на специалните операции.“

§ 3. В чл. 60в се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 след думите „Военновъздушните сили“ се поставя запетая и думите „и на Военноморските сили“ се заменят с „на Военноморските сили и на Съвместното командване на специалните операции“.

2. В ал. 3 думите „Бригада „Специални сили“ е непосредствено подчинена“ се заменят със „Съвместното командване на специалните операции е непосредствено подчинено“.

3. В ал. 4 след думите „Военновъздушните сили“ се поставя запетая и думите „и на Военноморските сили“ се заменят с „на Военноморските сили и на Съвместното командване на специалните операции“.

§ 4. В чл. 60д се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1, в основния текст думите „Бригада „Специални сили“ се заменят със „Съвместното командване на специалните операции“.

2. Алинея 2 се отменя.

§ 5. В чл. 83, ал. 5 думите „или чрез командирите на видовете въоръжени сили и на Бригада „Специални сили“ се заменят с „и/или чрез командирите на видовете въоръжени сили и на командира на Съвместното командване на специалните операции“.

§ 6. Член 188а се изменя така:

„Чл. 188а. Като задължени лица по § 2, ал. 1 от Допълнителните разпоредби на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, военнослужещите от Министерството на отбраната и от структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната, за които се прилагат Законът за държавния служител и чл. 107а от Кодекса на труда, както и военнослужещите от звена и на длъжности, за които е установен завишен корупционен риск въз основа на методологията по чл. 32, ал. 1, т. 6 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, подават пред министъра на отбраната, съответно пред оправомощени от него длъжностни лица, при назначаване на длъжност и всяка година до 15 май декларации за имущество и интереси по чл. 35 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество. Военнослужещ, който е лице, заемащо висша публична длъжност, подава декларация за имущество и интереси само по реда на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество.“

§ 7. В чл. 224, ал. 1 т. 3 се изменя така:

„3. безплатна храна и ободряващи напитки или левовата им равностойност при занятия, учения, тренировки и лагери при носене на дежурства и при извършване на други дейности със специфичен характер;“.

§ 8. В чл. 226г се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 2:

„(2) С правата по ал. 1 се ползват и български граждани – военнослужещи в състава на многонационални формирования или които заемат длъжности в задгранично представителство на Република България, в международни организации или в други международни инициативи на територията на страната и извън нея, както и членовете на техните семейства.“

2. Досегашната ал. 2 става ал. 3.

§ 9. В чл. 226ж се правят следните изменения:

1. В ал. 3 думите „и ветераните от войните“ се заменят с „ветераните от войните и българските граждани, участвали в мисии и операции на въоръжените сили на Република България извън територията на страната“.

2. В ал. 4 думите „Лицата по ал. 3“ се заменят с „Пенсионираните военнослужещи, военноинвалидите, военнопострадалите, ветераните от войните“.

§ 10. В чл. 226з се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1 и в нея думите „и военнопострадалите“ се заменят с „военнопострадалите и българските граждани, участвали в мисии и операции на въоръжените сили на Република България извън територията на страната“.

2. Създава се ал. 2:

„(2) С правото по ал. 1 могат да се ползват и български граждани – военнослужещи в състава на многонационални формирования или които заемат длъжности в задгранично представителство на Република България, в международни организации или в други международни инициативи на територията на страната и извън нея.“

§ 11. Член 285а се изменя така:

„Чл. 285а. Като задължени лица по § 2, ал. 1 от Допълнителните разпоредби на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество цивилните служители от Министерството на отбраната и от структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната, за които се прилагат Законът за държавния служител и чл. 107а от Кодекса на труда, с изключение на заемащите технически длъжности, както и цивилните служители от звена и на длъжности, за които е установен завишен

корупционен риск въз основа на методологията по чл. 32, ал. 1, т. 6 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, подават пред органа по назначаването или пред работодателя при постъпване на работа и всяка година до 15 май декларации за имущество и интереси по чл. 35 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество. Цивилен служител, който е лице, заемащо висша публична длъжност, подава декларация за имущество и интереси само по реда на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество.“

§ 12. Член 291 се изменя така:

„Чл. 291. (1) Трудовите правоотношения с цивилните служители в Министерството на отбраната, в структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и в Българската армия възникват, изменят се и се прекратяват при условията и по реда на Кодекса на труда. Работодателят може да възложи свои правомощия по трудовото правоотношение на оправомощени от него длъжностни лица с ръководни функции.

(2) Трудовите правоотношения с цивилните служители, заемащи преподавателски и академични длъжности във военните академии и висшите военни училища, възникват, изменят се и се прекратяват при условията и по реда на Закона за висшето образование и Закона за развитието на академичния състав в Република България.

(3) По изключение, за цивилните служители, които извършват работа със специфичен характер и/или организация на труда, съвместно с военнослужещи, назначени за носене на дежурства по чл. 195, ал. 1, максималната продължителност на работната смяна при сумирано изчисляване на работното време може да надвишава 12 часа, но не повече от 24 часа, като продължителността на работната седмица не може да надвишава 56 часа, а за работниците и служителите с намалено работно време - до 1 час над намаленото им работно време.

(4) Длъжностите за цивилните служители по ал. 3 се определят с ежегодна заповед на командващия Съвместното командване на силите, командирите на видовете въоръжени сили, командира на Съвместното командване на специалните операции и ръководителите на структури на пряко подчинение на министъра на отбраната за ръководените от тях структури.“

§ 13. Член 331 се отменя.

§ 14. В Допълнителните разпоредби, в § 1 се създава т. 34:

„34. „Специални операции“ са действията, провеждани от специално формирани, организирани, подготвени и оборудвани сили – Сили за специални операции, използващи оперативни способности, техники и система за командване и управление, различни от тези на видовете въоръжени сили.“

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 15. В Кодекса за застраховането (обн., ДВ, бр. 102 от 2015 г.; изм. и доп., бр. 62, 95 и 103 от 2016 г., бр. 8, 62, 63, 85, 92, 95 и 103 от 2017 г., бр. 7, 15, 24, 27, 77 и 101 от 2018 г. и бр. 17 от 2019 г.), в чл. 489 се създава ал. 8:

„(8) В случаите по чл. 43, ал. 1 от Закона за преминаването през и пребиваването на територията на Република България на съюзнически и на чужди въоръжени сили и в случаите, когато задължение за застраховане е предвидено по споразумения, по които Република България е страна, граничната задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите по отношение на личните моторни превозни средства на военнослужещите и членовете на цивилния компонент от съюзнически или чужди въоръжени сили, както и на придружаващите ги зависими лица може да се издава за едно лично моторно превозно средство за срок до 90 дни или за сроковете по ал. 1 или 2 и може да се сключва повторно неограничено, включително във вътрешността на страната, в рамките на срока, съответстващ на срока на пребиваване на лицата във връзка с изпълнението на служебните им задължения на територията на страната.“

§ 16. В Закона за предучилищното и училищното образование (обн., ДВ, бр. 79 от 2015 г.; изм. и доп., бр. 98 и 105 от 2016 г., бр. 58 и 99 от 2017 г., бр. 24, 92 и 108 от 2018 г. и бр. 24 от 2019 г.), в Допълнителните разпоредби се създава § 5а:

„§ 5а. Държавните детски градини по чл. 35, ал. 2, т. 1 са предназначени за отглеждане, възпитание, социализация и обучение на деца на военнослужещи и цивилни служители от Министерството на отбраната, Българската армия, структурите на пряко подчинение на министъра на

отбраната, в състава на многонационални формирования или които заемат длъжности в задгранично представителство на Република България, в международни организации или в други международни инициативи на територията на страната и извън нея."

§ 17. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“.

Законът е приет от 44-ото Народно събрание на 2019 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:**

(Цвета Караянчева)

М О Т И В И

към проекта на Закон за изменение на Закона за отбраната на въоръжените сили на Република България

С предлагания законопроект се предлагат следните промени в Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България (ЗОВСРБ):

1. Изменение на чл. 57, 60а, 60в, 60д и 83 от ЗОВСРБ:

В съответствие с поетите ангажименти към Алианса е необходимо да бъдат изпълнени ангажиментите за развитие на българските сили за специални операции, съгласно които е предвидено създаване на Съвместно командване на специалните операции (СКСО). Формирането на СКСО се обуславя и от необходимостта от използването на силите за специални операции за мирновременните задачи, изпълнявани в отговор на съвременните рискове и заплахи пред националната сигурност на страната. С формирането на СКСО ще се синхронизира архитектурата и системата за командване и управление на силите за специални операции на Република България с тази на страните членки на НАТО, като ще се даде и възможност за бързо адаптиране към рязко променящата се военно-политическа обстановка при кризи, конфликти и непредвидени обстоятелства чрез включване на силите за специални операции в процеса на създаване на база данни за обмен и анализиране на разузнавателна информация и стартиране процеса на планиране на възможно най-ранна фаза.

С приемането на законодателните промени ще се регламентират функциите на СКСО по подбор, подготовка на личен състав и формирования, планиране, координиране, осигуряване на взаимодействието и централизираното провеждане, командване и управление на пълния спектър от специални операции самостоятелно, в състава на съвместни сили и във взаимодействие с други държавни структури от архитектурата за националната сигурност.

Съвместното командване на специалните операции ще даде възможност за осъществяване на командването и управлението на компонента или отделни формирования от силите за специални операции от името на стратегическия командващ при участие в

национални/многонационални операции на българска територия без развърщане на останалите компоненти. Съвместното командване на специалните операции ще изпълнява задачи за постигане на стратегически и оперативни цели. Със законопроекта се определя йерархически мястото на СКСО на оперативното ниво и неговото непосредствено подчинение на началника на отбраната.

2. Изменение на чл. 188а и 285а и отменяне на чл. 331 от ЗОВСРБ:

Предлага се изменение на разпоредбата на чл. 188а и 285а от ЗОВСРБ с цел прецизиране на кръга от задължените лица – военнослужещи и цивилни служители по ЗОВСРБ, извън тези, заемащи висши публични длъжности по Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (ЗПКОНПИ), поради следните аргументи:

С влизането в сила на ЗПКОНПИ възникна задължение за лицата по § 2, ал. 1 от Допълнителните разпоредби на закона да подават декларации по чл. 35, ал. 1 в сроковете по чл. 36, ал. 1 и по чл. 38, ал. 1, т. 1 и 2 пред органа по избора или назначаването. При прилагането на посочената разпоредба се установи безспорно, че военнослужещите и цивилните служители от Министерството на отбраната и структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната, по отношение на които са приложими Закона за държавния служител (ЗДСл) и разпоредбата на чл. 107а от Кодекса на труда, са задължени лица по § 2, ал. 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗПКОНПИ. Проблем възниква обаче при прилагането на разпоредбата по отношение на военнослужещите и цивилните служители от Българската армия по ЗОВСРБ и по-конкретно, дали по отношение на тях е приложима последната хипотеза на разпоредбата, а именно: „служители в администрацията на органи, създадени със закон”.

С цел създаване на яснота относно кръга от лицата, за които възниква задължение за подаване на декларации по чл. 35, ал. 1 от ЗПКОНПИ (извън лицата, заемащи висши публични длъжности), във връзка с § 2, ал. 1 от Допълнителните разпоредби на закона се предлага в специалния закон (ЗОВСРБ) изрична уредба, съгласно която задължени лица да бъдат военнослужещите и цивилните служители от Министерството на отбраната и структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната, за които се прилагат ЗДСл и чл. 107а от КТ, както и военнослужещите и цивилните служители от звена и на длъжности, за които е установен завишен корупционен риск, въз основа на методологията по чл. 32, ал. 1, т. 6 от ЗПКОНПИ.

Като аргумент за необходимостта от предлаганото като безспорно определя на задължените лица по ЗПКОНПИ, и по-конкретно изключването на военнослужещите и цивилните служители от Българската армия (БА) в цялост като задължени лица, следва да се има предвид обстоятелството, че числеността на БА представлява държавна тайна. В този смисъл е и становището на ДКСИ, а именно: „В легалната дефиниция на понятието класифицирана информация са очертани кумулативно два самостоятелни признака: 1. съответната информация да е определена в списъка по приложение № 1 към чл. 25 от ЗЗКИ, и 2. нерегламентираният достъп до която би създал опасност за или би увредил интересите на Република България, свързани с националната сигурност, отбраната, външната политика или защитата на конституционно установения ред. От изложеното се стига до обоснован извод, че информацията относно щатната и списъчната численост на личния състав в системата на отбраната е класифицирана информация по смисъла на ЗЗКИ и не следва до същата да се предоставя свободен достъп“. Предвид изложеното не може да се изпълни задължението на органа по избора или назначаването да поддържа публичен регистър на подадените декларации при спазване на изискванията на Закона за защита на личните данни, каквото е изискването на законодателя (арг. § 2, ал. 3 от ДР на ЗПКОНПИ).

Следва да се има предвид и фактът, че с предлаганото изменение не се дерогира задължението военнослужещите да декларират имотното си състояние и доходите си, тъй като за всеки един от тях съществува задължението по чл. 148а от ЗОВСРБ при подписване на договора за военна служба да подаде декларация за имотното състояние и доходите си, като при промяна е длъжен в едномесечен срок от настъпването ѝ да декларира това обстоятелство.

Наред с това в разпоредбата на чл. 331 от ЗОВСРБ е предвидена глоба в размер от 1000 до 3000 лв. за военнослужещ или цивилен служител, който не подаде декларация за имущество и интереси по чл. 35 от ЗПКОНПИ в указания в същия закон срок. От друга страна, в чл. 173, ал. 2 от ЗПКОНПИ е предвидена аналогична отговорност на лицата по § 2, ал. 1 от ДР на закона за неподаване на декларация по ЗПКОНПИ в указания срок в размер от 300 до 1000 лв. Съгласно чл. 177 от ЗПКОНПИ актовете за установяване на нарушенията се съставят от определени от председателя на Комисията длъжностни лица, а наказателните постановления се издават от председателя на Комисията. Актовете за установяване на нарушение по чл. 173 и 174 относно декларациите за несъвместимост се съставят от овластени от органа по избора или назначаването лица, а наказателните постановления се

издават от органа по избора или назначаването. Съгласно чл. 334 от ЗОВСРБ обаче нарушенията се установяват с актове, които се съставят от оправомощени от министъра на отбраната длъжностни лица. Наказателните постановления се издават от министъра на отбраната или от оправомощени от него длъжностни лица извън лицата, оправомощени да издават актове за установяване на нарушенията.

От анализа на горните разпоредби е видно, че има припокриване на административнонаказателни разпоредби в ЗОВСРБ и ЗПКОНПИ, наличие на несъответствие в предвидените размери на глобите по двата закона за едно и също нарушение, които по ЗОВСРБ са значително по-завишени, както и несъответствие на административнонаказващия орган за едно и също нарушение.

3. Изменение на чл. 224, ал. 1, т. 3 от ЗОВСРБ:

Съгласно чл. 224, ал. 1, т. 3 от ЗОВСРБ се създава императивно задължение по време на занятия, учения, тренировки и лагери на военнослужещите да се осигурява безплатна храна без възможност за изплащане на левовата ѝ равностойност, за разлика от случаите, когато се носи дежурство или се изпълняват други дейности със специфичен характер. Практическото осигуряване на безплатната храна и ободряващи напитки на военнослужещите по време на учения, тренировки, лагери и занятия извън военното формирование обаче е възпрепятствано поради следните причини: необходимост от възлагане на обществена поръчка за доставка на хранителни продукти и предвидените механизми за съдебен контрол при възлагането ѝ, които възпрепятстват своевременното сключване на договор, което от своя страна води до обективна невъзможност за осигуряването на военнослужещите с храна и ободряващи напитки в посочените в чл. 224, ал. 1, т. 3 хипотези; липса на сключен договор за доставка на хранителни продукти към момента и невъзможност да се определи кога ще приключи обществената поръчка. Възникналият проблем е от особена важност, тъй като целият учебен процес и всички мероприятия по бойната подготовка на въоръжените сили се осъществяват чрез занятия, учения, тренировки, лагери, които се провеждат при полеви условия, а на участващите в тях при така действащата разпоредба на чл. 224 ал. 1, т. 3 не може да им се предостави нито храна в натура при наличие на обективни причини за това, нито левовата равностойност на дължимата им безплатна храна.

Предложението цели да се създаде законова възможност за адекватно и навременно осигуряване на получаването на левовата равностойност на дължимата безплатна храна на военнослужещите, участващи в полеви занятия, учения или тренировки. По този начин ще се избегне и дискриминационното им третиране спрямо техните колеги, които носят дежурства, тъй като за тях алтернативно е регламентирана възможност за осигуряване на безплатна храна или изплащане на левовата ѝ равностойност.

Проблемът може да бъде решен, като се предвиди алтернативно, че военнослужещите във всички посочени в закона хипотези ще получават безплатна храна или левовата ѝ равностойност, в т.ч. участващите в полеви занятия, учения или тренировки, при наличие на обективна невъзможност същата да им бъде осигурена в натура. Изплащането на левовата равностойност на полагащата се храна на военнослужещите има за основна цел да гарантира правния им интерес, като им осигури заместваща престация – пари във всички случаи, в които по една или друга, независеща от тях причина, не може да им се осигури полагащата им се по закон храна.

4. Изменения на чл. 291 и отменяне на чл. 60д, ал. 2 от ЗОВСРБ:

4.1. Въоръжените сили са структури с особена важност, чиито задачи и функции произтичат пряко от Конституцията и закона и се изграждат на принципа на организационната подчиненост, единоначалието и йерархия в правомощията. Произтичащата от това специфика в начина на изграждането и функционирането им и по-конкретно в организационните взаимовръзки, дислокацията, финансовото осигуряване и системата за командване, управление и заповедоизпълнение, води в някои случаи до изключителни и прекомерни затруднения при упражняването на правомощията на работодателите. Наред с посоченото в структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия има военни формирования и структури, на които са възложени за изпълнение съществени функции и задачи, без те да са разпоредители с бюджет. Доколкото за ефективното им изпълнение е необходим и личен състав по трудово правоотношение, от значение за същото е и техните командири или ръководители самостоятелно да го подбират, назначават и ръководят. В същото време при действащата трудовоправна уредба такава възможност не е налице, тъй като съгласно § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на КТ работодател е само организационно-икономически обособено звено. Предвид факта, че въоръжените сили са изградени от държавни структури, икономическата обособеност произтича от определянето на едно военно формирование или

структура като разпоредител с бюджет. Това не винаги е възможно, необходимо и целесъобразно при съпоставяне на очакваните ползи с необходимите разходи. Едновременно с това в КТ липсва възможност за делегиране на работодателски правомощия извън налагането на дисциплинарни наказания и прекратяване на трудовото правоотношение. Ето защо целта на предлаганата нова регламентация в ЗОВСРБ по отношение на статута на работодател е да се осигури възможност работодателите по смисъла на КТ във въоръжените сили да делегират свои правомощия на командирите и ръководителите на военни формирования и структури, които не са разпоредители с бюджет, спрямо личния състав по трудово правоотношение на тяхно подчинение.

Във връзка с това се констатира и несъответствие между разпоредбата на чл. 60д, ал. 2 от ЗОВСРБ и чл. 11, ал. 8 от Закона за публичните финанси относно определянето на разпоредители с бюджет във въоръжените сили от по-ниска от втора степен в контекста на изричната забрана в чл. 2 от Закона за публичните финанси с друг закон да се създава уредба на материята - предмет на този закон, която се отклонява от принципите и правилата, определени с този закон. В изпълнение на чл. 11, ал. 8 от Закона за публичните финанси с Постановление № 175 на Министерския съвет от 2009 г. са определени първостепенния и второстепенните разпоредители с бюджет в Министерството на отбраната, а с нарочни заповеди на министъра на отбраната - разпоредителите с бюджет от по-ниска степен към второстепенните разпоредители с бюджет в министерството. В този смисъл се предлага отменяне на чл. 60д, ал. 2 от ЗОВСРБ.

4.2. Съгласно чл. 195 от ЗОВСРБ военнослужещите могат да бъдат назначавани за носене на дежурства, като максималната продължителност на дежурството е 24 часа, а по изключение и повече. Във въоръжените сили освен военнослужещи работят и цивилни служители и често естеството на работа във военните формирования налага тя да се извършва едновременно от военнослужещи и от цивилни служители в тясно сътрудничество и взаимодействие. Член 283, ал. 2 от ЗОВСРБ определя, че статусът на цивилните служители по трудово правоотношение се урежда с Кодекса на труда и със ЗОВСРБ. Както е видно от разпоредбата на чл. 142, ал. 4 от КТ максималната продължителност на работната смяна за цивилните служители по трудово правоотношение може да бъде до 12 часа. Тази разпоредба е в съответствие с чл. 3 от Директива 2003/88/ЕС. Съгласно разпоредбата на чл. 2, т. 2 от Директива 89/391/ЕИО за въвеждане на мерки за насърчаване на подобряването на безопасността и здравето на работниците на работното

място и във връзка с чл. 1, т. 3 от Директива 2003/88/ЕС тази директива не се прилага, когато особеностите на някои специфични дейности на обществени служби, като например въоръжените сили, неизбежно влизат в конфликт с нея. С оглед на факта, че личният състав на въоръжените сили се състои от военнослужещи и цивилни служители от съответните структури и във въоръжените сили съществуват специфични дейности, които се извършват едновременно от двете категории лица в тясна връзка и взаимозависимост, се налага въвеждането по изключение за някои длъжности за цивилни служители максималната продължителност на работната смяна при сумирано изчисляване на работното време да надвишава 12 часа, но не повече от 24 часа, като продължителността на работната седмица да не надвишава 56 часа, а за работници и служители с намалено работно време - до 1 час над намаленото им работно време. Длъжностите за тези цивилни служители следва да се определят с ежегодна заповед на съответните командири на структури от Българската армия и ръководители на структури на пряко подчинение на министъра на отбраната. Във връзка с това се предлага създаването на посочената законова регламентация в ЗОВСРБ.

5. Изменения в чл.226ж и 226з от ЗОВСРБ:

Мисията на Българската армия през 1992-1993 г. в Камбоджа е мисия на Въоръжените сили на Република България под егидата на ООН. Участниците в нея са български граждани, участвали в мисии и операции на въоръжените сили на страната по смисъла на чл. 226ж, ал. 2 от ЗОВСРБ. Общият брой на военнослужещите, участвали в мисията на Българската армия в Камбоджа под егидата на ООН през 1992-1993 г., е 1446 души.

Неразрешени във времето остават някои социални проблеми на тези български граждани, участвали в мисии и операции на въоръжените сили на Република България извън територията на страната, и по-специално проблемите на Сдружението на бившите и настоящите сини каски „4-ти май“ (СБНСК). Положението на значителна част от участниците в единствената мисия на Българската армия под егидата на ООН-UNTAC в Камбоджа 1992-1993 г. е тежко. Безспорно обаче в трудни за тях моменти днес те би следвало да бъдат подкрепени от държавата с оглед на несъмнения им принос за издигане боеспособността и авторитета на въоръжените сили на Република България. В този смисъл и с цел подобряване статуса на тези лица се предлага създаване на възможност те да ползват социалните кухни към Министерството на отбраната и да бъдат подпомагани с парични средства, в случай че изпаднат в тежко материално положение, при условия и по ред, определени с наредба на министъра на отбраната.

6. Изменения в чл. 226г и 226з от ЗОВСРБ и допълнение в Закона за предучилищното и училищното образование:

С измененията и допълненията в ЗОВСРБ (ДВ, бр. 24 от 2015 г.) се създаде и правна възможност многонационално формирование, международна организация или друга международна инициатива на територията на страната да се комплектова с български военнослужещи и цивилни служители. Пример за такава организация е Центърът за изследване, изграждане и усъвършенстване на способности на НАТО за управление на кризи и реагиране при бедствия (CMDR COE), както и Щабният елемент за интегриране на силите на НАТО (NFIU) в Република България.

Като военнослужещи и цивилни служители по смисъла на ЗОВСРБ, съответно назначени или командировани в състава на многонационални формирования или на длъжности в международни организации или в други международни инициативи на територията на страната и извън нея, тези лица имат всички права по закона, касаещи материалното и социалното осигуряване. Настоящата законова уредба обаче ограничава ползването на определени права само от военнослужещите и цивилните служители от Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия - разпоредбите на чл. 226г (относно ползването на лечебните заведения, военните клубове, почивната и спортната база към министерството) и на чл. 226з (относно материалното подпомагане) от ЗОВСРБ, както и на чл. 35, ал. 2, т. 1 от Закона за предучилищното и училищното образование (относно ползването на държавните детски градини към МО), но не и от военнослужещите и цивилните служители в състава на многонационални формирования или които заемат длъжности в задгранично представителство на Република България, в международни организации или в други международни инициативи на територията на страната и извън нея, както и от членовете на техните семейства.

7. С Преходните и заключителните разпоредби на законопроекта се предлагат и промени в Кодекса за застраховането със следните мотиви:

Съгласно чл. 489, ал. 6 на Кодекса за застраховането граничната задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите може да се издава за едно моторно превозно средство за срок до 90 дни, като може да се издава повторно, така че общият срок за всички издадени застраховки за това моторно превозно средство да не надвишава 180 дни в рамките на една календарна година.

В чл. 43, ал. 1 от Закона за преминаването през и пребиваването на територията на Република България на съюзнически и на чужди въоръжени сили (ЗПППНТРБСЧВС) се предвижда, че табелите с регистрационни номера на превозни средства на структури на НАТО, разположени в Република България, или на техния личен състав, посочен в чл. 39, ал. 1 от закона, се признават от страната. Това означава, че на тези субекти се дава възможност за периода на изпълнение на служебните им задължения в Република България да управляват автомобилите си с оригиналните им регистрационни номера.

По подобен начин е уреден въпросът и по отношение на служителите от американските въоръжени сили съгласно чл. XX, ал. 3 от Споразумението между правителството на Република България и правителството на Съединените американски щати за сътрудничество в областта на отбраната (ССОО).

Съгласно цитираната уредба би следвало Република България да осигури прилагането ѝ по отношение на посочения кръг лица, както и да не създава по-големи от изискуемите за българските граждани затруднения, т.е. да не се изисква за тях утежнен режим. Практиката по прилагането на ССОО показва, че понастоящем тези лица нямат възможност да застраховат автомобилите си за повече от шест месеца, което налага те да излизат и влизат в Република България формално на всеки шестмесечен период, за да бъде изпълнено изискването за сключване на задължителната застраховка на автомобили с чуждестранна регистрация.

Считаме, че е налице неоснователно въведена административна, финансова и практическа тежест за чуждестранния персонал, което не съответства на условията, установени в ССОО и чл. 43 във връзка с чл. 39, ал. 1 от ЗПППНТРБСЧВС, а именно - да бъде осигурен престоят на лицата, свързан с изпълнение на служебните задължения, който е по-дълъг от 6 месеца. Това би следвало да бъде отстранено чрез предложеното допълнение в Кодекса за застраховането, чрез което се въвежда възможност граничната задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ да се издава за предвидените в кодекса срокове, но да има възможност същата да се сключва повторно неограничено, включително във вътрешността на страната, в рамките на срока, съответстващ на срока на пребиваване на лицата във връзка с изпълнение на служебните им задължения на територията на страната.

За изпълнението на проекта на закон не са необходими допълнителни разходи, които да бъдат одобрени по бюджета на Министерството на отбраната за 2019 г. за сметка на други бюджети по държавния бюджет.

Предложеният проект на акт не води до въздействие върху държавния бюджет.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)

Формуляр за частична предварителна оценка на въздействието * * Приложете към формуляра допълнителни информация/документи	
Институция: Министерство на отбраната	Нормативен акт: Закон за изменение на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България
За включване в законодателна/оперативна програма на Министерския съвет за периода:	Дата: 13.02.2019 г.
Контакт за въпроси: По т.1 и 3 -генерал-майор Красимир КЪНЕВ-директор на Щаба на отбраната По т.2, 4-7-Нина ЧЕБИШЕВА - началник на отдел „НООВС“ в дирекция „Правно-нормативна дейност в отбраната“ По т.8-Милена МАРИНОВА-началник на отдел „МП“ в дирекция „Правно-нормативна дейност в отбраната“	Телефон: 02 9222008 02 9220305 02 9220311
1. Дефиниране на проблема: Възникнали практически затруднения при приложението на разпоредбите от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България (ЗОВСРБ), свързани с: - създаване на нормативна уредба, регламентираща подкрепата на Република България на Инициативата на НАТО за трансформация на силите за специални операции, съответстваща на вече ратифицираните Политика на НАТО за специални операции (MC 437/2 Military Committee Special Operations Policy), както и Доктрината за специални операции (AJP-3.5A Allied Joint Doctrine for Special Operations), заедно с целия набор от документи и ръководства, които представят както мисиите, задачите, изискванията и стандартите по отношение националния принос за изграждане съвместните способности на Алианса, така и препоръките по отношение изграждането на националните сили за специални операции (ССО) на страните членки; - необходимост от прецизиране на кръга от задължените лица – военнослужещи и цивилни служители по ЗОВСРБ, извън тези, заемащи висши публични длъжности по Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (ЗПКОНПИ), както и отмяна на административнонаказателна разпоредба по ЗОВСРБ, дублираща такава по чл. 173 от ЗПКОНПИ; - осигуряването на безплатна храна и ободряващи напитки на военнослужещите по време на учения, тренировки, лагери и занятия извън територията на военното формиране; - необходимост от изпълнение на дежурства от страна на цивилни служители с по-голяма от нормативноустановената продължителност поради особения характер на работата в отделни военни формирования; - необходимост командир на военно формирование или ръководител на структура на пряко подчинение на министъра на отбраната, който не е разпоредител с бюджет, т.е. не е работодател по смисъла на КТ, да изпълняват правомощия на работодател спрямо личния състав по трудово правоотношение, назначени в неговия щат; - създаване на допълнителни социални права на български граждани, участвали в мисии и операции на въоръжените сили на Република България извън територията на страната. - необходимост от разширяване кръга на правоимащите лица по чл. 226г (относно ползването на лечебните заведения, военните клубове, почивната и спортната база към	

министерството), по чл. 226з (относно материалното подпомагане), както и относно ползване на държавните детски градини към Министерството на отбраната с оглед осигуряване на равни права на военнослужещите и цивилните служители от Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната, Българската армия и тези, съответно назначени или командирвани в състава на многонационални формирования или на длъжности в международни организации или в други международни инициативи на територията на страната и извън нея;

- наличие на несъответствие между установеното в международен договор в сила за Р България - Споразумение между правителството на Р България и правителството на САЩ за сътрудничество в областта на отбраната (ССОО) (ратифицирано със закон - ДВ, бр. 46 от 2006 г.) (обн., ДВ, бр. 55 от 2006 г.), чл.43 от Закона за преминаването през и пребиваването на територията на Република България на съюзнически и на чужди въоръжени сили (ЗППНТРБСЧВС) с правната уредба относно периода на задължителната гранична застраховка за автомобили с чужда регистрация в Кодекса за застраховането (КЗ).

1.1. Кратко опишете проблема и причините за неговото възникване. Посочете аргументите, които обосновават нормативната промяна.

1.1.1. В съответствие с поетите ангажименти към Алианса е необходимо да бъдат изпълнени дейностите за развитие на българските сили за специални операции (ССО), съгласно които е предвидено създаване на Съвместно командване на специалните операции (СКСО). Формирането на СКСО се обуславя и от необходимостта от използването на ССО за мирновременни задачи, изпълнявани в отговор на съвременните рискове и заплахи пред националната сигурност. С формирането на СКСО ще се синхронизира архитектурата и системата за командване и управление на ССО на Р България, с тази на страните членки на НАТО, като ще се даде и възможност за бързо адаптиране на командната верига към рязко променящата се военно-политическата обстановка при кризи, конфликти и непредвидени обстоятелства. Ще се осигури включване на ССО в процеса на създаване на база данни за обмен и анализиране на разузнавателна информация и стартиране процеса на планиране на възможно най-ранна фаза.

С приемане на законодателните промени ще се регламентират функциите на СКСО по подбор, подготовка на личен състав и формирования, планиране, координиране, осигуряване на взаимодействието и централизираното провеждане, командване и управление на пълния спектър от специални операции, самостоятелно, в състава на съвместни сили, така и във взаимодействие с други държавни структури от архитектурата за националната сигурност.

СКСО ще даде възможност за осъществяване на командването и управлението на компонента или отделни формирования от ССО от името на стратегическия командващ, при участие в национални/многонационални операции на българска територия без развързване на останалите компоненти. СКСО ще изпълнява задачи за постигане на стратегически и оперативни цели. Със законопроекта следва да се определи йерархическото място на СКСО на оперативното ниво и неговото непосредствено подчинение на началника на отбраната.

1.1.2. Предлага се изменение на разпоредбата на чл. 188а и чл. 285а от ЗОВСРБ с цел прецизиране на кръга от задължените лица – военнослужещи и цивилни служители по ЗОВСРБ, извън тези, заемащи висши публични длъжности по Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (ЗПКОНПИ), поради следните аргументи:

С влизането в сила на ЗПКОНПИ, обн. ДВ, бр. 7 от 2018 г., възникна задължение

за лицата по § 2, ал. 1 от Допълнителните разпоредби на закона да подават декларации по чл. 35, ал. 1 в сроковете по чл. 36, ал. 1 и по чл. 38, ал. 1, т. 1 и 2 пред органа по избора или назначаването. При прилагането на посочената разпоредба се установи безспорно, че военнослужещите и цивилните служители от Министерството на отбраната и структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната, по отношение на които е приложим Закона за държавния служител (ЗДСл) и разпоредбата на чл. 107а от КТ са задължени лица по § 2, ал. 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗПКОНПИ. Проблем възниква обаче при прилагането на разпоредбата по отношение на военнослужещите и цивилните служители от Българската армия по ЗОВСРБ и по-конкретно, дали по отношение на тях е приложима последната хипотеза на разпоредбата, а именно: „служители в администрацията на органи, създадени със закон”.

С цел създаване на яснота относно кръга от лицата, за които възниква задължение за подаване на декларации по чл. 35, ал. 1 от ЗПКОНПИ (извън лицата, заемащи висши публични длъжности), във връзка с § 2, ал. 1 от Допълнителните разпоредби на закона се предлага в специалния закон ЗОВСРБ изрична уредба, съгласно която задължени лица да бъдат военнослужещите и цивилните служители от Министерството на отбраната и структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната, за които се прилагат ЗДСл и чл. 107а от КТ, както и военнослужещите и цивилните служители от звена и на длъжности, за които е установен завишен корупционен риск, въз основа на методологията по § 67, ал. 6 от Преходните и заключителни разпоредби на ЗПКОНПИ.

Като аргумент за необходимостта от предлаганото като безспорно определя на задължените лица по ЗПКОНПИ, и по-конкретно изключването на военнослужещите и цивилните служители от Българската армия (БА) в цялост като задължени лица, следва да се има предвид обстоятелството, че числеността на БА представлява държавна тайна. В този смисъл е и становището на ДКСИ, а именно: „В легалната дефиниция на понятието класифицирана информация са очертани кумулативно два самостоятелни признака: 1) съответната информация да е определена в списъка по приложение № 1 към чл. 25 от ЗЗКИ и 2) нерегламентираният достъп до която би създал опасност за или би увредил интересите на Република България, свързани с националната сигурност, отбраната, външната политика или защитата на конституционно установения ред. От изложеното се стига до обоснован извод, че информацията относно щатната и списъчната численост на личния състав в системата на отбраната, е класифицирана информация по смисъла на ЗЗКИ, и не следва до същата да се предоставя свободен достъп“. Предвид изложеното, не може да се изпълни задължението на органа по избора или назначаването да поддържа публичен регистър на подадените декларации при спазване на изискванията на Закона за защита на личните данни, каквото е изискването на законодателя /арг. § 2, ал. 3 от ДР на ЗПКОНПИ/.

Следва да се има предвид и факта, че с предлаганото изменение не се дерогира задължението военнослужещите да декларират имотното си състояние и доходите си, тъй като за всеки един от тях съществува задължението по чл. 148а от ЗОВСРБ при подписване на договора за военна служба да подаде декларация за имотното състояние и доходите си, като при промяна е длъжен в едномесечен срок от настъпването ѝ да декларира това обстоятелство.

Наред с горното в разпоредбата на чл. 331 от ЗОВСРБ е предвидена глоба в размер от 1000 до 3000 лв. за военнослужещ или граждански служител, който не подаде декларация за имущество и интереси по чл. 35 от ЗПКОНПИ, в указания в същия закон срок. От друга страна в чл. 173, ал. 2 от ЗПКОНПИ е предвидена аналогична отговорност на лицата по § 2, ал. 1 от ДР на закона, за неподаване на декларация по ЗПКОНПИ в указания срок, в размер от 300 до 1000 лв. Съгласно чл. 177 от ЗПКОНПИ, актовете за установяване на нарушенията се съставят от определени от председателя на Комисията длъжностни лица, а наказателните постановления се издават от председателя

на Комисията. Актовете за установяване на нарушение по чл. 173 и 174 относно декларациите за несъвместимост се съставят от овластени от органа по избора или назначаването лица, а наказателните постановления се издават от органа по избора или назначаването. Съгласно чл. 334 от ЗОВСРБ обаче, нарушенията се установяват с актове, които се съставят от оправомощени от министъра на отбраната длъжностни лица. Наказателните постановления се издават от министъра на отбраната или от оправомощени от него длъжностни лица, извън лицата, оправомощени да издават актове за установяване на нарушенията.

От анализа на горните разпоредби е видно, че има припокриване на административнонаказателни разпоредби в ЗОВСРБ и ЗПКОНПИ, наличие на несъответствие в предвидените размери на глобите по двата закона за едно и също нарушение, които по ЗОВСРБ са значително по-завишени, както и несъответствие на административнонаказващия орган за едно и също нарушение.

1.1.3. Съгласно чл. 224 ал. 1, т. 3 от ЗОВСРБ, (изм. ДВ, бр. 98 от 2016 г.) се създава императивно задължение по време на занятия, учения, тренировки и лагери на военнослужещите да се осигурява безплатна храна без възможност за изплащане на левовата ѝ равностойност, за разлика от случаите, когато се носи дежурство или се изпълняват други дейности със специфичен характер. Практическото осигуряване на безплатната храна и ободряващи напитки на военнослужещите по време на учения, тренировки, лагери и занятия извън военното формиране обаче е възпрепятствано поради следните причини: необходимост от възлагане на обществена поръчка за доставка на хранителни продукти и предвидените механизми за съдебен контрол при възлагането ѝ, които възпрепятстват своевременното сключване на договор, а то от своя страна води до обективна невъзможност за осигуряването на военнослужещите с храна и ободряващи напитки в посочените в чл. 224, ал.1, т.3 хипотези; липса на сключен договор за доставка на хранителни продукти към момента и невъзможност да се определи кога ще приключи обществената поръчка. Възникналият проблем е от особена важност, тъй като целият учебен процес и всички мероприятия по бойната подготовка на въоръжените сили се осъществяват чрез занятия, учения, тренировки, лагери, които се провеждат при полеви условия, а на участващите в тях, при така действащата разпоредба на член 224 ал.1, т.3 не може да им се предостави нито храна в натура при наличие на обективни причини за това, нито левовата равностойност на дължимата им безплатна храна.

Предвид горепосоченото, предложението цели да се създаде законова възможност за адекватно и навременно осигуряване на получаването на левовата равностойност на дължимата безплатна храна на военнослужещите, участващи в полеви занятия, учения или тренировки. По този начин ще се избегне и дискриминационното им третиране спрямо техните колеги, които носят дежурства, тъй като за тях е регламентирана алтернативно възможността за осигуряване на безплатна храна или изплащане на левовата ѝ равностойност.

Проблемът може да бъде решен като се предвиди алтернативно, че военнослужещите във всички посочени в закона хипотези ще получават безплатна храна или левовата ѝ равностойност. Изплащането на левова равностойност на полагаща се храна на военнослужещите има за основна цел да гарантира правния им интерес за осигуряване на заместваща престация – пари във всички случаи, в които по една или друга, независеща от тях причина, не може да им се осигури полагащата им се по закон храна.

1.1.4. Съгласно чл. 195 от ЗОВСРБ военнослужещите могат да бъдат назначавани за носене на дежурства, като максималната продължителност на дежурството е 24 часа, а по изключение и повече. Във въоръжените сили освен военнослужещи, работят и

цивилни служители и често естеството на работа във военните формирования налага тя да се извършва едновременно от военнослужещи и от цивилни служители в тясно сътрудничество и взаимодействие. Член 283, ал. 2 от ЗОВСРБ определя, че статусът на цивилните служители по трудово правоотношение се урежда с КТ и със ЗОВСРБ. Видно от разпоредбата на чл. 142, ал. 4 от КТ максималната продължителност на работната смяна за цивилните служители по трудово правоотношение може да бъде до 12 часа. Тази разпоредба е в съответствие с чл. 3 от Директива 2003/88/ЕС. Съгласно разпоредбата на чл. 2, т. 2 от Директива 89/391/ЕИО за въвеждане на мерки за насърчаване подобряването на безопасността и здравето на работниците на работното място и във връзка с чл. 1, т. 3 от Директива 2003/88/ЕС, тази директива не се прилага, когато особеностите на някои специфични дейности на обществени служби, като например въоръжените сили, неизбежно влизат в конфликт с нея. С оглед факта, че личният състав на въоръжените сили се състои от военнослужещи и цивилни служители от съответните структури и във въоръжените сили съществуват специфични дейности, които се извършват едновременно от двете категории лица в тясна връзка и взаимозависимост, се налага въвеждането по изключение за някои длъжности за цивилни служители максималната продължителност на работната смяна при сумирано изчисляване на работното време да надвишава 12 часа, но не повече от 24 часа, като продължителността на работната седмица да не надвишава 56 часа, а за работници и служители с намалено работно време - до 1 час над намаленото им работно време. Длъжностите за тези цивилни служители следва да се определят с ежегодна заповед на съответните командири на структури от Българската армия и ръководители на структури на пряко подчинение на министъра на отбраната. В тази връзка се предлага създаването на съответната законова регламентация в ЗОВСРБ.

1.1.5. Въоръжените сили са структури с особена важност, чиито задачи и функции, произтичат пряко от Конституцията и закона, и се изграждат на принципа на организационната подчиненост, единоначалието и йерархия в правомощията. Произтичащата от това специфика в начина на изграждането и функционирането им, и по-конкретно в организационните взаимовръзки, дислокацията, финансовото осигуряване и системата за командване, управление и заповедоизпълнение, води в някои случаи до изключителни и прекомерни затруднения при изпълнението на работодателските правомощия. Освен това, в структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия има военни формирования и структури, на които са възложени за изпълнение съществени функции и задачи без да са разпоредители с бюджет. Доколкото за ефективното им изпълнение е необходим и личен състав по трудово правоотношение, то от значение за същото е и техните командири или ръководители самостоятелно да го подбират, назначават и ръководят. В същото време, при действащата трудово правна уредба, такава възможност не е налице, тъй като съгласно §1, т.1 от ДР на КТ, работодател е само организационно-икономически обособено звено. Предвид факта, че въоръжените сили са изградени от държавата структури, то икономическата обособеност произтича от определянето на едно военно формирование или структура като разпоредител с бюджет. Това не винаги е възможно, необходимо и целесъобразно, при съпоставяне на очакваните ползи с необходимите разходи. Едновременно с това в КТ липсва възможност за делегиране на работодателски правомощия извън налагането на дисциплинарни наказания и прекратяване на трудовото правоотношение. Във връзка с горното се констатира и несъответствие между разпоредбата на чл. 60д, ал. 2 от ЗОВСРБ и чл. 11, ал. 8 от Закона за публичните финанси относно определянето на разпоредители с бюджет във въоръжените сили от по-ниска от втора степен в контекста на изричната забрана в чл. 2 от Закона за публичните финанси с друг закон да се създава уредба на материята - предмет на този закон, която се отклонява от принципите и правилата, определени с този закон.

1.1.6. Мисията на Българската армия през 1992-1993 г. в Камбоджа е мисия на

въоръжените сили на Република България под егидата на ООН. Участниците в нея са български граждани, участвали в мисии и операции на въоръжените сили на страната по смисъла на чл. 226ж, ал. 2 от ЗОВСРБ. Същите са изпратени на мисия с решение на Народното събрание от 15.04.1992 г. (обн., ДВ, бр. 34 от 1992 г.) и Постановление № 67 на Министерския съвет от 22.04.1992 г. (обн., ДВ, бр. 36 от 1992 г.). Общият брой на военнослужещите, участвали в мисията на Българската армия в Камбоджа под егидата на ООН през 1992-1993 г., е 1446 души.

Неразрешени във времето остават някои социални проблеми на тези български граждани, участвали в мисии и операции на въоръжените сили на Р България извън територията на страната и по-специално, проблемите на Сдружението на бившите и настоящи сини каски „4-ти май“ (СБНСК). Положението на значителна част от участниците в единствената мисия на Българската армия под егидата на ООН-UNTAC в Камбоджа – 1992-1993 г. е тежко. Към настоящия момент обаче липсва правна възможност посочените лица да ползват социалните кухни към Министерството на отбраната и да бъдат подпомагани с парични средства при условия и по ред, определени с наредба на министъра на отбраната.

1.1.7. Военната служба като държавна служба с особено предназначение за подготовка и осъществяване на въоръжена защита на страната в мирно време се изпълнява като професия в Министерството на отбраната, в Българската армия, в структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната, както и в други държавни органи и ведомства при условия и по ред, определени с този закон, с правилника за прилагането му, с уставите на въоръжените сили и със сключения договор. Военната служба се изпълнява на територията на страната и извън нея. Военна служба извън територията на Република България може да се изпълнява в състава на български или многонационални формирования при участие в операции и мисии, в задграничните представителства на Република България, в международни организации или в други международни инициативи.

С измененията и допълненията в ЗОВСРБ (обн. ДВ бр. 24 от 2015 г.) се създаде и правна възможност многонационално формирование, международна организация или друга международна инициатива на територията на страната да се комплектува с български военнослужещи и цивилни служители. Пример за такава организация е Центърът за изследване, изграждане и усъвършенстване на способности на НАТО за управление на кризи и реагиране при бедствия (CMDR COE), както и Щабния елемент за интегриране на силите на НАТО (NFIU) в РБългария.

Като военнослужещи и цивилни служители по смисъла на ЗОВСРБ, съответно назначени или командировани в състава на многонационални формирования или на длъжности в международни организации или в други международни инициативи на територията на страната и извън нея, тези лица имат всички права по закона, касаещи материалното и социалното осигуряване. Настоящата законова уредба обаче ограничава ползването на определени права само от военнослужещите и цивилните служители от Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия - разпоредбата на чл. 226г (относно ползването на лечебните заведения, военните клубове, почивната и спортната база към министерството) и чл. 226з (относно материалното подпомагане) от ЗОВСРБ, както и чл. 35, ал.2, т.1 от Закона за предучилищното и училищното образование (относно ползването на държавните детски градини към МО), но не и спрямо останалите български граждани – военнослужещи и цивилни служители в състава на многонационални формирования или които заемат длъжности в задгранично представителство на Република България, в международни организации или в други международни инициативи на територията на страната и извън нея, както и членовете на техните семейства.

1.1.8. В ССОО са регламентирани условията на пребиваване в страната на личния

състав на въоръжените сили на САЩ, на придружаващите ги граждански компоненти и членове на техните семейства /т.н. зависими лица/. Глава пета от Закона за преминаването през и пребиваването на територията на Република България на съюзнически и на чужди въоръжени сили (ЗПППНТРБСЧВС) урежда разполагането на структура на НАТО в Р България и свързаното с това пребиваване на служители и зависими лица. В чл. XX от ССОО и чл. 43, ал. 1 от ЗПППНТРБСЧВС се урежда възможността лицата, пребиваващи във връзка със служебни задължения в страната, и техните зависими лица да ползват своите автомобили с оригиналната регистрация за целия престой по служба.

Съгласно чл. 489, ал. 6 от Кодекса за застраховането (КЗ), граничната задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите може да се издава за едно моторно превозно средство за срок до 90 дни, като може да се издава повторно, така че общият срок за всички издадени застраховки за това моторно превозно средство да не надвишава 180 дни в рамките на една календарна година.

Съгласно цитираните ССОО и ЗПППНТРБСЧВС, би следвало България да осигури тяхното прилагане в пълнота по отношение на посочения кръг лица за периода на целия техен престой в страната. Министерството на отбраната беше официално информирано от американска страна, че понастоящем техните служители, изпратени в страната, нямат възможност да застраховат своите автомобили за срока на целия престой по служба в страната. Това налага те да излизат и влизат в Р България с автомобилите си през определен период от време, за да бъде изпълнено изискването по цитирания член на КЗ за сключване на задължителната застраховка на автомобили с чуждестранна регистрация.

В този смисъл е налице несъвместимост между условията, установени в ССОО, а именно да бъде осигурен престоят на тези лица, свързан с изпълнение на служебните задължения, и необходимостта да се „подновява“ сключването на застраховката на посочения период, произтичаща от чл. 489, ал. 6 на КЗ, въпреки че Р България признава и приема тези лица да управляват своите автомобили за периода на престоя им с регистрационни табели от изпращащата страна. Това несъответствие води до неоснователна административна, финансова и практическа тежест за американския персонал, което би следвало да бъде отстранено, предвид ангажиментите, поети със ССОО от страна на Р България. Подобен проблем може да възникне и по отношение на персонала на структура на НАТО, разположена на територията на страната, съгласно ЗПППНТРБСЧВС.

1.2. Опишете какви са проблемите в приложението на съществуващото законодателство или възникналите обстоятелства, които налагат приемането на ново. Посочете възможно ли е проблемът да се реши в рамките на съществуващото законодателство чрез промяна в организацията на работа и/или въвеждане на нови технологични възможности (например съвместни инспекции между няколко органа и др.)

1.2.1. В съответствие с поетите ангажименти към НАТО следва да се създаде адекватна национална структура от въоръжените сили със съответната архитектура, структура и подчиненост, отговаряща за осъществяването на специални операции, което не може да се осъществи без законодателна промяна.

1.2.2. Без законодателно конкретизиране на кръга на задължените лица-военнослужещи и граждански служители по ЗОВСРБ не може да се прилага адекватно и в цялост ЗПКОНПИ по отношение на част от въоръжените сили, което противоречи на духа на посочения закон. Наличието на административнонаказателни разпоредби в два закона за едно и също нарушение е недопустимо, поради което следва да се отстрани констатираната нередност.

1.2.3. Разпоредбата на чл. 224, ал. 1 т. 3 от ЗОВСРБ разделя случаите, в които на военнослужещите задължително се осигурява безплатна храна /при участие в занятия, учения, тренировки и лагери/ от други, в които може да им се осигури левовата й равностойност /при носене на дежурство и изпълнение на дейности със специфичен

характер/. От това следва, че при липса на сключен договор за доставка на хранителни продукти в първия случай не може да им се предостави левовата равностойност на дължимата им безплатна храна, т.е. настъпва пълна невъзможност да им бъде осигурено това право. Това поставя тези военнослужещи в дискриминационно положение спрямо военнослужещите, които изпълняват дежурства или дейности със специфичен характер.

1.2.4. С оглед ограничението, произтичащо от чл. 142, ал. 4 от КТ, цивилните служители по трудово правоотношение, назначени на длъжности в Българската армия и в структури на пряко подчинение на министъра на отбраната, не могат да изпълняват дежурства с продължителност по-голяма от 12 часа, за разлика от военнослужещите. Практически това води до допълнителното ангажиране на военнослужещи по отношение на дежурствата, които надхвърлят продължителност от 24 часа.

1.2.5. Предвид установените в КТ характеристики на работодателя, звено, което не е организационно или икономически обособено, не може да бъде работодател. В същото време работодателят не разполага с възможност да делегира правомощията си по трудовото правоотношение, извън налагането на дисциплинирани наказания и прекратяването му. Специфичната организационна структура и дислокация на въоръжените сили обаче налага осигуряване на възможност командир на военно формирование или ръководител на структура на пряко подчинение на министъра на отбраната, който не е разпоредител с бюджет, да изпълняват правомощия на работодател спрямо личния състав по трудово правоотношение в неговия щат. Такава възможност не може да се осигури при действащата нормативна уредба.

От друга страна констатираното несъответствие между разпоредбата на чл. 60д, ал.2 от ЗОВСРБ и чл. 11, ал.8 от Закона за публичните финанси относно определянето на разпоредители с бюджет във въоръжените сили от по-ниска от втора степен създава проблем при прилагането ѝ.

1.2.6. Извън обхвата на правоимащи лица с право да ползват безплатно социалните кухни към Министерството на отбраната и с възможност да бъдат подпомагани с парични средства, когато са в затруднено материално положение, остават българските граждани, участвали в мисии и операции на въоръжените сили на Република България извън територията на страната. Безспорно обаче в тежки за тях моменти днес същите би следвало да бъдат подкрепени от държавата с оглед несъмнения им принос за издигане на боееспособността и авторитета на въоръжените сили на Република България.

1.2.7 Действащата нормативна уредба е пречка военнослужещите и цивилните служители, съответно назначени или командироваани в състава на многонационални формирования или на длъжности в международни организации или в други международни инициативи на територията на страната и извън нея не могат да ползват лечебните заведения, военните клубове, почивната и спортната база към министерството, както и тези от тях, които са изпаднали в тежко материално състояние не могат да бъдат подпомагани с парични средства. Това ги поставя в неравностойно положение спрямо останалите военнослужещи и цивилни служители от Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия.

1.2.8. Без извършване на законодателни промени в Кодекса за застраховането не може да се осигури изпълнението на ратифицирания международен договор от Р България - Споразумението между правителството на Република България и правителството на САЩ за сътрудничество в областта на отбраната (ССОО) и на чл.43 от ЗППНТРСЧВС.

Посочените проблеми е невъзможно да се решат в рамките на съществуващото законодателство чрез промяна в организацията на работа и/или въвеждане на нови технологични възможности.

1.3. Посочете дали са извършени последващи оценки на нормативния акт или анализи за изпълнението на

политиката и какви са резултатите от тях?

Не са извършвани последващи оценки на нормативния акт, както и анализи на неговото изпълнение.

2. Цели:

Посочете целите, които си поставя нормативната промяна по конкретен и измерим начин и график (ако е приложимо) за тяхното постигане. Съответстват ли целите на действащата стратегическа рамка?

2.1. С измененията в чл. 57, 60а, 60в, 60д и чл. 83 от ЗОВСРБ ще се създаде нормативна уредба, регламентираща изграждането на националните сили за специални операции в подкрепа на Инициативата на НАТО за трансформация на силите за специални операции и синхронизиране с вече ратифицираните Политиката на НАТО за специални операции (MC 437/2 Military Committee Special Operations Policy), както и Доктрината за специални операции (AJP-3.5A Allied Joint Doctrine for Special Operations);

2.2. Прецизиране на кръга от задължените лица – военнослужещи и цивилни служители по ЗОВСРБ, извън тези, заемащи висши публични длъжности по Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (ЗПКОНПИ), както и отмяна на административнонаказателна разпоредба по ЗОВСРБ, дублираща такава по чл. 173 от ЗПКОНПИ;

2.3. С предлаганата промяна в чл. 224 от ЗОВСРБ ще се даде възможност при наличие на обективна невъзможност за осигуряване на безплатна храна и ободряващи напитки по време на занятия, учения, тренировки и лагери, на военнослужещите да се изплаща левовата ѝ равностойност. Това ще доведе до равнопоставеност между отделните военнослужещи в различните хипотези, в които следва да им се осигури безплатна храна и ободряващи напитки, и храненето им при участие занятия, учения, тренировки и лагери няма да е за сметка на самите военнослужещи при обективна невъзможност да им се осигури храна в натура.

2.4. С предлаганото изменение на разпоредбата на чл. 291 от ЗОВСРБ ще се създадат условия за някои длъжности за цивилни служители максималната продължителност на работната смяна при сумирано изчисляване на работното време да надвишава 12 часа, но не повече от 24 часа, продължителността на работната седмица да не надвишава 56 часа, а за работници и служители с намалено работно време-до 1 час над намаленото им работно време. Това ще осигури непрекъснатост на работния процес в случаите, когато естеството и спецификата на дейността на въоръжените сили налага работата да се извършва съвместно от военнослужещи и от цивилни служители в тясно сътрудничество и взаимодействие.

2.5. Целта на предлаганата промяна в ЗОВСРБ по отношение статута на работодателя, е да се осигури възможност работодателите по смисъла на КТ във въоръжените сили да делегират свои правомощия на командирите и ръководителите на военни формирования и структури, които не са разпоредители с бюджет, спрямо личния състав по трудово правоотношение на тяхно подчинение. Както и синхронизиране на разпоредбата на чл. 60д, ал.2 от ЗОВСРБ и чл. 11, ал.8 от Закона за публичните финанси в изпълнение на чл. 2 от този закон.

2.6. Разширява се обхвата на правоимащите лица по чл.226ж, ал.3 и чл.226з от ЗОВСРБ с включването на българските граждани, участвали в мисии и операции на въоръжените сили на Република България извън територията на страната с цел подобряване статуса им.

2.7. Целта на предлаганото изменение и допълнение в ЗОВСРБ е да се разшири кръга на правоимащите лица по чл. 226г и чл. чл. 226з и по чл. 35, ал.2, т.1 от Закона за предучилищното и училищното образование с оглед осигуряване на равни права на военнослужещите и

цивилните служители от Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната, Българската армия и тези съответно назначени или командирани в състава на многонационални формирования или на длъжности в международни организации или в други международни инициативи на територията на страната и извън нея.

2.8. С предлаганата промяна в Кодекса на застраховането се урежда възможност за стриктното изпълнение на ратифицирания международен договор и осигуряване на престоя на изпратените в страната чужди служители.

3. Идентифициране на заинтересованите страни:

Посочете всички потенциални засегнати и заинтересовани страни, върху които предложението ще окаже пряко или косвено въздействие (бизнес в дадена област/всички предприемачи, неправителствени организации, граждани/техни представители, държавни органи, др.).

3.1. Министърът на отбраната, началникът на отбраната, личният състав на Бригада "Специални сили".

3.2. Личният състав на военните формирования от въоръжените сили - до 37000 души, министърът на отбраната, оправомощените от него длъжностни лица, органите по назначаване и работодателите от въоръжените сили.

3.3. Личният състав на военните формирования от въоръжените сили - до 37000 души, военнослужещите, участващи в занятия, учения, тренировки и лагери – до 78 % от целия личен състав на въоръжените сили.

3.4. Военните формирования от Българската армия, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната, работодателите и 492 цивилни служители по трудово правоотношение от структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия.

3.5. Командирите от Българската армия, ръководителите на структури на пряко подчинение на министъра на отбраната и цивилните служители по трудово правоотношение от структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия, които са до 22 % от личния състав на въоръжените сили;

3.6. 1446 граждани на Република България, участвали в мисии и операции на въоръжените сили на Република България извън територията на страната и техните семейства, Министерството на отбраната, Изпълнителна агенция „Военни клубове и военнопочивно дело“ към Министерството на отбраната, Сдружението на бившите и настоящи сини каски „4-ти май“ (СБНСК).

3.7. Военнослужещите и цивилните служители, съответно назначени или командирани в състава на многонационални формирования или на длъжности в международни организации или в други международни инициативи на територията на страната и извън нея - около 280 души.

3.8. Министерство на отбраната, което се явява координиращ орган по изпълнение на международните задължения, свързани с разполагане на съюзнически сили на територията на страната. Членове на въоръжените сили на САЩ, на структури на НАТО, цивилен компонент и зависими лица, пребиваващи в страната по силата на международни задължения, поети от Р България. Националните органи, имащи отговорности към изпълнението на международните ангажименти на страната в областта на отбраната и сигурността и осъществяващи ръководство на външната политика на страната- МС и МВнР. Юридическите лица, които извършват застрахователна дейност.

4. Варианти на действие:

Идентифицирайте основните регулаторни и нерегулаторни възможни варианти на действие от страна на държавата, включително и варианта „без действие“.

Проектът на Закон за изменение и допълнение на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, не съдържа разпоредби, свързани с регулаторни режими.

Възможните варианти са два:

1. Без промяна в законодателството (без действие).

При този вариант:

1.1. В случай, че не се извърши законодателна промяна няма да се създаде интегрирана структура от въоръжените сили на Р България, отговаряща за провеждане на специалните операции в съответствие с изискванията на Алианса. От това ще произтекат значителни затруднения за ССО да изпълняват дейността си, както и невъзможност да синхронизира архитектурата и системата за командване и управление на ССО с тази на страните членки на НАТО, като също така няма да имат възможност за бързо адаптиране към рязко променящата се военно-политическата обстановка.

1.2. При запазване на действащите разпоредби в ЗОВСРБ ще продължи противоречивото прилагане, а дори и невъзможност за прилагане на разпоредбите на § 2 от ПЗР на ЗПКОНПИ по отношение военнослужещите и цивилни служители по ЗОВСРБ. В случай, че не се отмени разпоредбата на чл. 331 от ЗОВСРБ ще продължи да съществува неяснотата кой е приложимия закон по отношение административнонаказателната отговорност по ЗПКОНПИ за военнослужещите и цивилните служители по ЗОВСРБ, в т.ч. административнонаказващия орган и размера на глобите.

1.3. При запазването на действащата редакция на чл. 224 ал. 1, т. 3 от ЗОВСРБ и при липсата на сключен договор за доставка на хранителни продукти на военнослужещите при участието им в занятия, учения тренировки и лагери няма да може да се предоставя безплатна храна в натура, нито левовата ѝ равностойност, което ще наложи да се хранят за собствена сметка.

1.4. Ако се запази действащата нормативна уредба, т.е. не се въвежда специфична уредба в ЗОВСРБ в отклонение от КТ, ще се разпокъсва и нарушава процесът по осъществяване на специфичните дейности по носене на дежурство от военнослужещите, като възниква необходимост цивилните служители, които следва да обезпечат дейността на военнослужещите, да се сменят на 12 часа с оглед ограничението, произтичащо от КТ.

1.5. При запазване на действащата нормативна уредба, т.е. не се въвежда отклонение от КТ по отношение на възможността работодателите от въоръжените сили да делегират свои правомощия на други длъжностни лица, ще се затруднява дейността на командирите при упражняване на работодателските им правомощия във въоръжените сили. Ще остане и несъответствието между разпоредбите на ЗОВСРБ и Закона за публичните финанси;

1.6. Ще липсва правно основание гражданите, взели участие във военни мисии извън страната, да бъдат подпомагани, когато са изпаднали в тежко материално положение, както и да ползват социалните кухни към Министерството на отбраната, поради което няма да се подобри социалния им статус и това ще доведе до намаляване на доверието на обществото във въоръжените сили и мотивацията на бъдещи кандидати за участие в мисии и операции извън територията на страната.

1.7. Ще липсва правно основание военнослужещите и цивилните служители, съответно назначени или командировани в състава на многонационални формирования или на длъжности в международни организации или в други международни инициативи на територията на страната и извън нея да ползват лечебните заведения, военните клубове, почивната и спортната база към министерството; тези от тях, които са изпаднали в тежко материално състояние да бъдат подпомагани с парични средства, съответно да ползват държавните детски градини към МО, което ще доведе до поставянето им в неравносйно положение спрямо останалите военнослужещи и

цивилни служители.

1.8. Несъответствието на националната правна уредба с международни задължения за осигуряване на престоя на съюзническите въоръжени сили би довело до основателни претенции на засегнатите страни и международни организации към Р България по неизпълнението на тези задължения, би затруднило двустранното международно сътрудничество и увредило имиджа на страната в областта на международните отношения, свързани с отбраната и сигурността.

2. Присматане на изменения в законодателството.

При този вариант приемането на изменения в ЗОВСРБ и в други закони ще осигури:

2.1. В случай, че се извърши законодателна промяна ще се създаде структура от въоръжените сили на Р България, отговаряща за провеждане на специалните операции в съответствие с изискванията на Алианса. Така ще се синхронизират подбора, подготовката на личен състав и формирания, планирането, координирането, осигуряването на взаимодействието и централизираното провеждане, командване и управление на пълния спектър от специални операции, самостоятелно, в състава на съвместни сили, така и във взаимодействие с други държавни структури от архитектурата за националната сигурност. Ще съответства на нуждите на актуализираните планове на НАТО за колективна отбрана.

2.2. С изменението на ЗОВСРБ ще се отстранят противоречията при прилагането на разпоредбите на § 2 от ПЗР и другите разпоредби от ЗПКОНПИ по отношение военнослужещите и цивилни служители по ЗОВСРБ, в т.ч. и по отношение на административнонаказателната отговорност на военнослужещите и цивилните служители по двата закона, като ще остане тази единствено по ЗПКОНПИ.

2.3. С изменение в разпоредбата на чл. 224 ал.1, т. 3 на ЗОВСРБ ще се осигури възможност при участие в занятия, учения тренировки и лагери на военнослужещите да се осигурява както безплатна храна и ободряващи напитки, така и левовата им равностойност, ако съществува обективна невъзможност същата да бъде осигурена в натура.

2.4. Ще се създаде нарочна законова разпоредба в ЗОВСРБ, която в отклонение от трудовото законодателство (допустимо според чл. 1, т. 3 от Директива 2003/88/ЕС) ще въведе възможност по изключение за някои длъжности за цивилни служители максималната продължителност на работната смяна при сумирано изчисляване на работното време да надвишава 12 часа, но не повече от 24 часа, като продължителността на работната седмица да не надвишава 56 часа, а за работници и служители с намалено работно време-до 1 час над намаленото им работно време. Длъжностите за тези цивилни служители ще се определят с ежегодна заповед на съответните командири на структури от Българската армия и ръководители на структури на пряко подчинение на министъра на отбраната. По този начин ще се осигури възможност за обезпечаване на специфичните дейности, свързани с изпълнението на дежурства съвместно от военнослужещите и от цивилните служители, и ще способства работата във военните формирания да не се разпокъсва.

2.5. В специалния закон ЗОВСРБ ще се предвиди отклонение от общата трудовоправна уредба, което да съобрази спецификите на военните формирания и структурите от въоръжените сили и да осигури необходимата гъвкавост на настоящите работодатели по КТ по отношение правомощията им като такива с оглед ефективното изпълнение на възложените им задачи, но и при гарантиране правата на цивилните служители по трудово правоотношение. Така в резултат на специфичната организационна структура и дислокация на въоръжените сили ще се осигури възможност командир на военно фор-

мирование или ръководител на структура на пряко подчинение на министъра на отбраната, който не е разпоредител с бюджет, да изпълняват правомощия на работодател спрямо личния състав по трудово правоотношение в неговия щат. Такава възможност не може да се осигури при действащата нормативна уредба.

Ще се отстрани и несъответствието между разпоредбите на ЗОВСРБ и Закона за публичните финанси;

2.6. С предлаганото допълнение, касаещо включването на българските граждани, участвали в мисии и операции на въоръжените сили на Република България извън територията на страната, се разширява обхвата на правоимащите лица по чл.226ж, ал.3 и чл.226з от ЗОВСРБ, като се цели подобряване на статуса им. С него ще се осигури възможност тези лица да ползват безплатно социалните кухни към Министерството на отбраната, както и да бъдат подпомагани с парични средства при условия и по ред, определени с наредба на министъра на отбраната.

2.7. С приемането на изменението и и допълнението в чл. 226г и чл. 226з от ЗОВСРБ и в Закона за предучилищното и училищното образование ще се създаде правна възможност военнослужещите и цивилните служители, съответно назначени или командирани в състава на многонационални формирания или на длъжности в международни организации или в други международни инициативи на територията на страната и извън нея да ползват лечебните заведения, военните клубове, почивната и спортната база към министерството; тези от тях, които са изпаднали в тежко материално състояние да бъдат подпомагани с парични средства, съответно да ползват държавните детски градини към МО.

2.8. С предлаганото допълнение в Кодекса за застраховането ще се гарантира точното и своевременно изпълнение на международни задължения на страната и хармонизация на нормативната уредба по описаната проблематика, а именно: ще се създадат необходимите нормативни гаранции за изпълнение на условията, установени в ССОО като бъде осигурена възможност за застраховане на личните автомобили на личния състав на въоръжените сили на САЩ и на зависимите от тях лица за целия престой в страната.

5. Негативни въздействия:

Опишете качествено (при възможност – и количествено) всички значителни потенциални икономически, социални, екологични и други негативни въздействия за всеки един от вариантите, в т.ч. разходи (негативни въздействия) за идентифицираните заинтересовани страни в резултат на предприемане на действията. Пояснете кои разходи (негативни въздействия) се очаква да бъдат второстепенни, и кои да са значителни.

При вариант 1. Без промяна.

1.1. Липсата на законова промяна ще доведе до значителни затруднения за ССО да изпълнява дейността си, както и невъзможност да се синхронизира архитектурата и системата за командване и управление на ССО на Р България с тази на страните-членки на НАТО, като също така няма да има възможност за бързо адаптиране към рязко променящата се военно-политическата обстановка.

1.2. Без изменение в ЗОВСРБ ще продължи противоречивото прилагане, а дори и невъзможност за прилагане на разпоредбите на § 2 от ПЗР на ЗПКОНПИ по отношение военнослужещите и цивилни служители по ЗОВСРБ. В случай, че не се отмени разпоредбата на чл. 331 от ЗОВСРБ ще продължи да съществува неяснотата кой е приложимия закон по отношение административнонаказателната отговорност по ЗПКОНПИ за военнослужещите и цивилните служители по ЗОВСРБ, в т.ч. административнонаказващия орган и размера на глобите.

1.3. Без изменение на чл. 224, ал.1, т.3 от ЗОВСРБ няма да се осигури възможност за осигуряване на военнослужещите с левовата равностойност на полагаемата им се безплатна храна, когато тя поради обективни причини не може да им се осигури в

натура, което може да доведе до непреодолими затруднения при провеждането на учебни тренировки, учения или занятия, респ. до невъзможност от провеждането им. Причина за това е обстоятелството, че от приемането на изменението на чл. 224, ал.1, т.3 от ЗОВСРБ (декември 2016 г.) до настоящия момент всички военнослужещи от въоръжените сили и техните командири са изправени пред този проблем. При приемането на изменението в закона 78% от личния състав на въоръжените сили ще може да получи левовата равностойност на безплатната храна при обективна невъзможност същата да бъде доставена в посочените хипотези;

1.4. Без създаване на нарочна законова регламентация в ЗОВСРБ в отклонение от КТ ще продължи да се нарушава нормалния ритъм на работа във военните формирования от въоръжените сили, при изпълнението на съвместни дейности от военнослужещи и цивилни служители;

1.5. Запазва се действащата трудовоправна уредба, която не отчита особеностите във функционирането и изграждането на въоръжените сили и не осигурява възможност на длъжностни лица в тях, заемащи отговорни позиции, да подбират, назначават и ръководят личен състав по трудово правоотношение, когато не са разпоредители с бюджет. В някои случаи същата до изключителни и прекомерни затруднения при изпълнението на работодателските правомощия от настоящите работодатели по КТ. Запазва се и несъответствието между разпоредбите на ЗОВСРБ и Закона за публичните финанси, което е в нарушение на чл. 2 от този закон;

1.6. Без предприемане на законодателната промяна в ЗОВСРБ не съществува възможност изпадналите в тежко материално положение български граждани, участвали в мисии и операции на въоръжените сили на Република България извън територията на страната да бъдат подпомагани и да ползват социалните кухни към Министерството на отбраната (общо 1446 души към настоящия момент), а това не само съществено ще затрудни тяхната издръжка, но и ще намали доверието на българското общество във въоръжените сили и мотивацията на бъдещи кандидати за участие в мисии и операции извън територията на страната.

1.7. При запазване на действащите редакции на разпоредбите на чл. 226г и чл. 226з от ЗОВСРБ и чл. 35, ал.2, т.1 от Закона за предучилищното и училищното образование военнослужещите и цивилните служители, съответно назначени или командировани в състава на многонационални формирования или на длъжности в международни организации или в други международни инициативи на територията на страната и извън нея, нямат да могат да ползват в пълен обем регламентираните от законодателя права, касаещи материалното и социалното осигуряване, без да е налице обоснована необходимост от подобно ограничаване на правата им.

1.8. При липса на хармонизация на правната уредба относно проблема със сроковете на задължителната гранична застраховка спрямо описаните по-горе категории лица, Р България може да бъде обект на основатели претенции, свързани с неизпълнение на международни задължения, които водят до необосновани разходи от страна на командирования персонал и техните зависими лица.

При вариант 2. Приемане изменения в законодателството.

2.1. Не се очакват негативни въздействия. С измененията ще се синхронизират подбора, подготовката на личен състав и формирования, планирането, координирането, осигуряването на взаимодействието и централизираното провеждане, командване и управление на пълния спектър от специални операции, самостоятелно, в състава на съвместни сили, така и във взаимодействие с други държавни структури от архитектурата за националната сигурност.

2.2. Не се очакват негативни въздействия. Ще се преодолеят неяснотите и противоречията при прилагането на разпоредбите на ЗПКОНПИ по отношение на

военнослужещите и цивилните служители от въоръжените сили.

2.3. Не се очакват негативни въздействия. Промяната не предполага въздействие върху държавния бюджет, тъй като средствата за осигуряване на безплатната храна са планирани. Изменението ще доведе до равно третиране на всички военнослужещи независимо от участието им в тренировки и учения, или при изпълнение на дежурства и други дейности със специфичен характер, поради което няма очаквания за негативни икономически, социални, екологични и други негативни въздействия;

2.4. Не се очакват негативни въздействия. Промяната не предполага въздействие върху държавния бюджет, както и няма очаквания за негативни икономически, социални, екологични и други негативни въздействия;

2.5. Не се очакват негативни въздействия. Промяната не предполага въздействие върху държавния бюджет, както и няма очаквания за негативни икономически, социални, екологични и други негативни въздействия;

2.6. Не се предвижда настъпването на негативни икономически, социални, екологични и други въздействия, в т.ч. разходи за идентифицираните заинтересовани страни в резултат на предприемане на действията. Въздействие върху държавния бюджет ще има евентуално през 2019 г. поради увеличаване на разходите за материално подпомаганите на правоимащите лица. Средният размер на необходимите средства за материално подпомагане на новите до 1446 правоимащи лица ще е около 290 000 лв. годишно. Няма да има промяна в средствата, необходими за ползващите социални кухни, тъй като парите, които се отпускат за тях, са съобразени с капацитета на тези кухни. Финансирането им се извършва от Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно-почивно дело“ по програмата от програмната структура на бюджета, осигуряващ издръжката на агенцията.

2.7. Не се очакват негативни въздействия. Промяната не предполага въздействие върху държавния бюджет, както и няма очаквания за негативни икономически, социални, екологични и други негативни въздействия, а само подобряване на социалния статус на военнослужещи и цивилни служители, съответно назначени или командировани в състава на многонационални формирования или на длъжности в международни организации или в други международни инициативи на територията на страната и извън нея

2.8. Не се предвижда настъпването на негативни последици при въвеждане на възможност за по-дълъг период на застраховка в чл. 489 на КЗ. Това ще даде допълнителна възможност за застрахователите да отговорят на изискванията на своите клиенти по отношение на сключваните договори за застраховка.

6. Положителни въздействия:

Опишете качествено (при възможност – и количествено) всички значителни потенциални икономически, социални, екологични и други ползи за идентифицираните заинтересовани страни за всеки един от вариантите в резултат на предприемане на действията. Посочете как очакваните ползи кореспондират с формулираните цели.

При вариант 1. Без промяна.

По нито един от поставените въпроси няма да има положително въздействие.

При вариант 2. Приемане на изменения в съответните закони.

2.1. Ползата от законодателната промяна се изразява в синхронизирането на подбора, подготовката на личен състав и формирования, планирането, координирането, осигуряването на взаимодействието и централизираното провеждане, командване и управление на пълния спектър от специални операции, самостоятелно, в състава на съвместни сили, така и във взаимодействие с други държавни структури от архитектурата за националната сигурност, което ще благоприятства изпълнението на

задачите на ССО.

2.2. Ще се отстранят съществуващите неясноти и противоречия при прилагането на разпоредбите на ЗПКОНПИ по отношение на военнослужещите и цивилните служители от въоръжените сили.

2.3. Ще се осигури законова възможност за компенсиране на военнослужещите (до 78% от личния състав на въоръжените сили) с левова равностойност на полагащата им се храна и ободряващи напитки по време на учения, занятия или тренировки, което ще доведе до равното им третиране в случаите на предоставяне на безплатна храна при изпълнение на дежурства и дейности със специфичен характер;

2.4. При приемане на законодателна промяна ще се осигури възможност за обезпечаване на специфичните дейности, свързани с изпълнението на дежурства от военнослужещите и от цивилните служители във въоръжените сили, без да се разпокъсва дейността на военното формирование или структура;

2.5. При въвеждане на предлаганата законова промяна, работодателите в Българската армия и структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната /командирите на военни формирования и структури – разпоредители с бюджет/ ще могат да делегират свои работодателски правомощия спрямо личен състав по трудово правоотношение на тяхно подчинение на длъжностни лица с ръководни функции. Така ще се осигури възможност за безпроблемното им осъществяване от командири на военни формирования и ръководители на структури, които не са разпоредители с бюджет, а имат необходимост от личен състав по трудово правоотношение за изпълнение на функциите и задачите им, както и ще се осигури навременното им, ефективно и качествено упражняване, когато по обективни причини, произтичащи от особеностите в изграждането и функционирането на Въоръжените сили, работодателят е затруднен в това. Ще се синхронизират разпоредбите на ЗОВСРБ и Закона за публичните финанси, което ще доведе до правилното прилагане на чл. 60д, ал.2 от ЗОВСРБ в съответствие със специалния Закон за публичните финанси;

2.6. При приемане на законодателната промяна ще се облекчи състоянието на изпадналите в тежко материално положение български граждани, участвали в мисии и операции на въоръжените сили на Република България извън територията на страната, и ще се повиши доверието към институцията Министерство на отбраната, като средният размер на необходимите средства за материално подпомагане на новите до 1446 правоимащи лица ще е около 290 000лв. годишно.

2.7. При приемане на законодателната промяна ще се осигурят равни права на военнослужещите и цивилните служители от Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната, Българската армия и тези, съответно назначени или командировани в състава на многонационални формирования или на длъжности в международни организации или в други международни инициативи на територията на страната и извън нея.

2.8. С приемането на допълнението в Кодекса за застраховането ще се гарантира хармонизация в правната уредба, касаеща пребиваването на съюзнически сили и структури на НАТО на територията на страната по силата на международен договор. Това ще даде допълнителна възможност за застрахователите да отговорят на изискванията на своите клиенти по отношение на сключваните договори за застраховка.

7. Потенциални рискове:

Посочете възможните рискове от приемането на нормативната промяна, включително възникване на съдебни спорове.

Не са идентифицирани възможни конкретни рискове от приемане на предложените изменения в Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България на този етап, както и в Кодекса за застраховането и в Закона за предучилищното и училищното образование.

Проектът не предвижда съкращаване на военнослужещи или цивилни служители, което е основна предпоставка за възникване на съдебни спорове.

8.1. Административната тежест за физическите и юридическите лица:

- ☐ Ще се повиши
- ☐ Ще се намали
- ☒ Няма ефект

8.2. Създават ли се нови регулаторни режими? Засягат ли се съществуващи режими и услуги?

Няма да се създават нови регулаторни режими

9. Създават ли се нови регистри?

Не се създават нови регистри

10. Въздействие върху микро, малки и средни предприятия (МСП):

- ☐ Актът засяга пряко МСП
- ☒ Актът не засяга МСП
- ☒ Няма ефект

11. Проектът на нормативен акт изисква цялостна оценка на въздействието:

- ☐ Да
- ☒ Не

12. Обществени консултации:

Обобщете най-важните въпроси за неформалните обществени консултации в случай на извършване на цялостна ОВ или за обществените консултации по чл. 26 от Закона за нормативните актове; посочете индикативен график за тяхното провеждане и видовете консултациялни процедури.

Най – важните въпроси за обществените консултации, които са от съществено значение за осъществяването на предлаганите изменения са:

В1: Приемането на акта ще способства ли за правилното изпълнение на функциите на въоръжените сили;

В2: Предлаганите промени ще доведат ли до създаване на обезпеченост за изпълнението на ежедневните задачи от военнослужещите и цивилните служители във въоръжените сили;

В3: Ще се подобри ли организацията и качеството на работа във въоръжените сили вследствие даването на статут на работодател на нови длъжностни лица, ръководещи военни формирования или структури от въоръжените сили;

В4: Ще се повиши ли общественото доверие и уважение към въоръжените сили, ако ще разшири кръгът от правоимащи лица по отношение гражданите на републиката, участвали в мисии и операции на въоръжените сили на Република България извън територията на страната;

В5: Ще се изпълни ли целта на ЗПКОНПИ с предлаганите изменения по отношение на военнослужещите и цивилните служители по ЗОВСРБ;

В5: Ще осигури точно и своевременно изпълнение на международните ангажименти на Р България и ще доведе до хармонизация на нормативната уредба,

свързана с пребиваване на съюзнически въоръжени сили и структури в страната.

Проектът на закон ще се съгласува със заинтересованите министерства и ведомства по реда на чл. 32 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация.

Проектът на Закон за изменение на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, ще бъде публикуван за 14 дни на Портала за обществени консултации и на интернет страницата на Министерството на отбраната, тъй като съществуващата обективна невъзможност за осигуряването на левовата равностойност на безплатната храна на военнослужещите при тренировки, лагери и учения вече повече от година изисква предприемането на спешни действия. Допълнителен аргумент за спешността на законовите промени е синхронизирането на разпоредбите на ЗОВСРБ с тези на ЗПКОНПИ предвид обхвата на прилагането на последния, сроковете за подаване на декларациите от задължените лица, административнонаказателната отговорност по двата закона. Справката за отразените становища ще бъде публикувана на Портала за обществени консултации и на интернет страницата на Министерството на отбраната.

13. Приемането на нормативния акт произтича ли от законодателството на ЕС.

☐ Да

☒ Не

Моля, посочете изискванията за законодателството на ЕС, включително информацията по т. 8.1 и 8.2, дали е извършена оценка на въздействието на ниво ЕС и я приложете (или връзка към източник).

14. Подпис на директор на дирекцията, отговорна за изработването на нормативния акт:

Име и длъжност:

1. Антон ПАСТАРДЖИЕВ - постоянен секретар на отбраната

Дата: 12.02.19

Подпис:

2. генерал Андрей ВОЦЕВ – началник на отбраната

Дата: 14.02.2019

Подпис:

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

Изх. № 04-08-13 27 -02- 2019
/моля цитирайте при отговор/

СПРАВКА

ОТНОСНО: Съответствието на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България с Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи (КЗПЧОС) и с практиката на Европейския съд по правата на човека (ЕСПЧ) съгласно чл.28, ал.3 от ЗНА

В отговор на писмо с рег. № 30-01-29/20.02.2019 г. на Министерство на отбраната, във връзка с проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България и на основание чл. 28, ал. 3 от Закона за нормативните актове, въвеждащ изискване за изготвяне на справка за съответствие на законопроектите с КЗПЧОС и практиката на ЕСПЧ, дирекция „Процесуално представителство на Република България пред Европейския съд по правата на човека“ изразява становище, че предложеният законопроект не създава нормативни предпоставки за противоречие с разпоредбите на КЗПЧОС и практиката на ЕСПЧ.

ПРОФ. НИКОЛАЙ ПРОДАНОВ

Заместник-министър на правосъдието

**СПРАВКА ПО ЧЛ. 26, АЛ. 5 ОТ ЗАКОНА ЗА НОРМАТИВНИТЕ АКТОВЕ
ЗА ОТРАЗЯВАНЕ НА СТАНОВИЩАТА, ПОЛУЧЕНИ ПРИ ОБЩЕСТВЕНАТА КОНСУЛТАЦИЯ ПО ПРОЕКТ НА ЗАКОН ЗА
ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ОТБРАНАТА И ВЪОРЪЖЕНИТЕ СИЛИ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**

Порталът за обществени консултации	Предложение	Приема / не приема предложението	Мотиви
Коментар от Валентин Иванов – държавен инспектор в Инспектората на МО, получено на Портала за обществени консултации на МС на 26.02.2019 г. относно предлаганите промени по § 6 и § 11 от ЗИДЗОВСРБ.	Предложените текстове за изменение на чл. 188а и чл. 285а от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България (ЗОВСРБ) са тромави, неясни и позволяващи нееднозначно тълкуване и прилагане. Те противоречат на изискването на чл. 9, ал. 1 от Закона за нормативните актове за кратко, точно и ясно формулиране на разпоредбите на нормативните актове. В така формулираните текстове се презюмира, че декларации за имуществено и интереси по реда на чл. 35 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имуществено (ЗПКОНПИ) следва да подават военнослужещите и цивилните служители от Министерството на	Не се приема.	Целта на предлаганите изменения в настоящите редакции на чл. 188а и чл. 285а от ЗОВСРБ е посочване в специалния закон (ЗОВСРБ) кръга от лица, които са задължени по ЗПКОНПИ, доколкото последния не съдържа ясна формулировка относно приложното му поле във въоръжените сили. По смисъла на § 2, т.1 от ДР на ЗПКОНПИ, служителите от структурите от въоръжените сили по чл. 50, ал.1 от ЗОВСРБ биха попаднали в приложното поле на ЗПКОНПИ само и доколкото те са служители в администрация на орган, създаден със закон. Именното безспорният отговор на въпроса кое е администрацията на тези органи, създадени със ЗОВСРБ, е необходим за безпротиворечивото и недискриминационно прилагане на разпоредбата на § 2, т.1 от ДР на ЗПКОНПИ. В този смисъл се предлага със законопроекта определянето им да се осъществи чрез използване на методологията по чл. 32, ал.1, т.6 от ЗПКОНПИ /прецедизирана е прецедката към законовата разпоредба за издаване на методологията/, въз основа на която ще се определят звената и длъжностите, за които би имало завишен корупционен риск. В този смисъл предложението в ЗИДЗОВСРБ е само за служители от тези звена или на значени на такива длъжности да се прилагат изискванията на ЗПКОНПИ, а не за останалите военносслужещи и цивилни служители от въоръжените сили. Именното това уточнение съответства на целта на ЗПКОНПИ - да се следи и противодействие на корупционния риск в съответните структури, доколкото такъв съществува в определените звена и при изпълнението на функционалните задължения на определени длъжности, а не излишно да се наговарват всички служители във въоръжените сили с ненужни за тях задължения, повечето от които изпълняващи технически дейности, което неминуемо е съпътствано от разходване на финансов, материален и човешки ресурс.

	отбраната и от структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната, за които се прилагат Законът за държавния служител и чл. 107а от Кодекса на труда, както и тези от звена и на длъжности, за които е установен завишен корупционен риск въз основа на методологията по § 67, ал. 6 от Преходните и заключителни разпоредби (ПЗР) на ЗПКОНПИ. Следва да се има предвид, че комплексната методология за превенция и предотвратяване на корупцията, предвидена в § 67, ал. 6 от ПЗР на ЗПКОНПИ ще се прилага за оценяване на корупционния риск по отношение на звената и служителите в администрацията на всички органи, създадени със закон, чиито служители са задължени лица по смисъла на § 2, т. 1 от Допълнителните разпоредби (ДР) на закона, с изключение на служителите, които заемат технически		
--	--	--	--

	длъжности. Освен това, в чл. 13, ал. 2 от Наредбата за организацията и реда за извършване на проверка на декларациите и за установяване конфликт на интереси е предвиден специален режим по отношение на проверката на декларациите на лицата, назначени в звена или на длъжности, за които с акт на органа по избора или назначаването въз основа на цитираната по-горе методология е установен завишен корупционен риск. Очевидно е, че авторите на законопроекта тълкуват превратно и неправилно посочените по-горе правни норми, като образно казано „поставят каруцата пред коня“. Установяването на завишен корупционен риск за определени звена и длъжности не предхожда, а е следствие от прилагането на ЗПКОННИ по отношение на структури, изрично и ясно определени в § 2 от ДР на закона. Недопустимо и		
--	---	--	--

	незаконосъобразно ще е въвеждането на допълнително (вторично) ограничаване на задължените лица, при това на базата на документ, който все още не съществува в правния мир и няма белезите на нормативен акт. Още по-фрапиращо е, че се предлага такъв важен инструмент в противодействието на корупцията, какъвто е декларирането на имущество и интереси, да се поставя в зависимост от субективното решение на министъра на отбраната, взето на базата на несъществуваща методология. В Мотивите към проекта на закона за изменение на ЗОВСРБ не се съдържат ясни, включително в смислово отношение, аргументи относно предлаганото изменение на чл. 188а и чл. 285а. Набляга се на необходимостта от „...изключването на военнослужещите и цивилните служители от Българската армия (БА) в		
--	---	--	--

	цялост като задължени лица...". Такова ограничение в действието на ЗПКОНПИ трудно може да бъде оправдано, а и не се постига с предложените изменения. По-скоро би било целесъобразно да се изключат изрично от приложното поле на закона лицата, заемащи войнишки длъжности по смисъла на Глава седма на ЗОВСРБ, по аналогия с лицата, заемащи технически длъжности. Посочените в Мотивите аргументи, свързани със запазването на „държавната тайна“, се отнасят по-скоро до публичността на регистрите на подадените декларации, но промяна в това отношение не се предлага от вносителите. В същото време, тези аргументи са абсолютно ирелевантни към определянето на приложното поле на ЗПКОНПИ. В заключение, следва да се отчита, че по силата на § 2 от ДР на ЗПКОНПИ задължени		
--	--	--	--

	лица са всички служители в Министерството на вътрешните работи и в подчинение му структури, както и в другите „силови“ ведомства и структури, без служителите, заемаци технически длъжности.		
Коментар от Валентин Иванов – държавен инспектор в Инспектората на МО, получено на Портала за обществени консултации на МС на 26.02.2019 г. относно предлаганите промени по § 13от ЗИДЗОВСРБ.	Предвиденото в § 13 от законопроекта отменяне на чл. 331 от ЗОВСРБ се аргументира в Мотивите към законопроекта с това, че в чл. 173, ал. 2 от ЗПКОНПИ е предвидена аналогична отговорност на лицата по § 2, ал. 1 от ДР на закона, за подаване на декларация по ЗПКОНПИ в указания срок, но в по-ниски размери. От тази гледна точка аргументите са основателни, тъй като наистина е налице припокриване на правните норми в двата закона и несъответствие на предвидените размери на глобите. В същото време считам, че е крайно наложително някой от правоприлагащите органи	Не се приема	Предлаганото запазване в ЗОВСРБ на разпоредбите относно административнонаказателната отговорност за нарушение по ЗПКОНПИ би създавало дискриминационен режим на третиране на военнослужещите и цивилните служители-задължени лица по ЗПКОНПИ по отношение на всички оставали задължени лица по § 2 от ДР на ЗПКОНПИ. Предлаганото изменение е изцяло в съответствие с разпоредбите на този закон, поради което законопроекта е съгласуван без бележки и от КОНПИ. По отношение предлаганото последващо изменение на административнонаказателните разпоредби в ЗПКОНПИ следва да се отбележи, че министърът на отбраната не разполага с компетентност за това.

	да обърне внимание на законодателя, че прилагането на административнонаказателната отговорност по ЗПКОНПИ не е уредена по категоричен и безспорен начин в Глава петнадесета на закона, което възпрепятства практическото ѝ прилагане. В чл. 177, ал. 2 е предоставено правомощие на овластени от органа по избора или назначаването лица да съставят актове за установяване на нарушение, като същият издава наказателните постановления, но само по отношение на декларациите за несъвместимост. Целесъобразно е и е изцяло в подкрепа на ефективното прилагане на закона, такова правомощие да бъде предоставено и по отношение на декларациите за имущество и интереси, подавани по реда на § 2 от ДР на ЗПКОНПИ. На практика това предвижда към момента чл. 331 от ЗОВСРБ, но при несъобразени размери на		
--	--	--	--

	предвидените глоби. Предлаганото от вносителите решение е законосъобразно, но е на принципа „няма човек – няма проблем“. Считам за много по-ефективно и целесъобразно да се измени/допълни чл. 177 от ЗПКОНПИ, а при липса на воля за това у законодателя – да се запази сегашният чл. 331 от ЗОВСРБ, като размерите на глобите се приведат в съответствие с предвидените в чл. 173, ал. 2 и ал. 3 от ЗПКОНПИ.		
Коментар от Валентин Иванов – държавен инспектор в Инспектората на МО, получено на Портала за обществени консултации на	Предвидените промени в чл. 291 на ЗОВСРБ се отнасят на практика до въвеждане на 24-часов непрекъснат режим на работа на служителите, назначени по трудов договор в структури и формирвания на въоръжените сили. Те са аргументирани в Мотивите към законопроекта с чл. 1, т. 3 от Директива 2003/88/ЕС, даваща възможност да не се прилага разпоредбата на чл. 3 от Директива 2003/88/ЕС и	Не се приема.	Предлаганата промяна в ЗОВСРБ изхожда от Командването на ВВС. По изрично настояване на синдикалните организации към МО със заповед на министъра на отбраната е сформирана работна група, която обсъди възможността да бъде увеличена продължителността на дежурството на цивилните служители от 12 на 24 часа. В работната група взеха участие представители на видовете въоръжени сили, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната, синдикатите и Министерството на труда и социалната политика. Предложението е подкрепено от всички участници в групата, вкл. от представителите на МТСП. По предложението е изразено и приложено към пакета документи становище от работна група 13 „Социална политика и заетост“ за съответствие с Директива 89/391/ЕИО и Директива 2003/88/ЕО. Предложението се основава на разпоредбата на чл. 283, ал. 2 от ЗОВСРБ, съгласно която статусът на цивилните служители по трудово правоотношение се урежда с КТ и ЗОВСРБ, както и на факта, че те са част от въоръжените сили, което обосновава специфичи във

МС на 26.02.2019 г. относно предлаганите промени по § 12 от ЗОВСРБ.	респективно чл. 142, ал. 4 от Кодекса на труда относно максималната продължителност на работната смяна (до 12 часа), когато особеностите на някои специфични дейности на обществени служби, като например въоръжените сили, неизбежно влизат в конфликт с нея. Независимо от факта, че гражданите служители са включени в числения състав на формиранията от въоръжените сили, техният статус не може да противоречи на трудовото законодателство. Изключенията от цитираната европейска директива са приложими единствено по отношение на лицата от въоръжените сили или други обществени служби, чиито правоотношения със съответния орган са различни от трудовите (в случая – за военнослужещите). Вносителите на законопроекта са пестеливи откъм информация за какви		функциите и задачите им. Както е посочила в становището си работна група 13 „Социална политика и заетост“, при съобразяване на относимите условия за това, са налице възможности за въвеждане на изключение за тази категория лица от общата регламентация на работното време. От изложеното е видно, че необходимостта от въвеждане на предлаганото изключение е установена от компетентните длъжностни лица във Въоръжените сили и е съобразена с относимото национално и европейско право.
--	--	--	--

	точно и в какъв обем „специфични“ дейности, изпълнявани от цивилни служители, се предвижда въвеждането на толкова сериозно по характер и последици изключение от спазването на трудовото законодателство. От богатия си професионален опит бих могъл да споделя, че става въпрос предимно за:		
	- лица, назначени по трудов договор за извършване на въоръжена и невъоръжена охрана; - лица, назначени по трудов договор, извършващи бойни, оперативни и друг вид дежурства, установени в уставите на въоръжените сили. Общият брой на лицата, изпълняващи подобни функции, е от порядъка на стотици и съвсем не може да се приеме за изключение, тъй като в повечето случаи става въпрос за изпълнение на основни функции, заложи в длъжностната характеристика. Очевидно е, че лицата, заети		

с охранителна дейност, не биха могли да попаднат в категорията на изпълняващите „специфични“ по характер функции, тъй като подобни функции се изпълняват от десетки хиляди служители, наети по трудов или друг вид договор по условията на Закона за частната охранителна дейност.

Също толкова очевидно е, че носенето на бойни и други дежурства съгласно уставите на въоръжените сили следва да се възлага единствено на лица със статут на военнослужещи, но не и на пенсионирани такива, назначени по трудов договор.

Интересен е фактът, че според Частичната предварителна оценка на въздействието на предлаганите изменения в ЗОВСРБ, не се очакват негативни въздействия от предлаганите изменения в чл. 291. Според вносителите промяната не предполага въздействие върху

	държавния бюджет, както и няма очаквания за негативни икономически, социални, екологични и други негативни въздействия. Не са идентифицирани възможни рискове от приемането на нормативната промяна. Остава открит въпросът как тази оценка се съчетава с изискванията на европейското законодателство за въвеждане на мерки за подобряването на безопасността и здравето на работниците на работното място и с доказано негативното отражение на полагането на труд над максималната законоустановена продължителност през практически неограничени периоди от време върху здравословното състояние и психиката на наетите лица. Воден от горните съображения, считам категорично направеното предложение за промяна на чл. 291 от ЗОВСРБ за незаконосъобразно и	
--	--	--

	нецелесообразно.		
--	------------------	--	--

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

Препис

РЕШЕНИЕ № 178

от 3 април 2019 година

ЗА ОДОБРЯВАНЕ НА ЗАКОНОПРОЕКТ

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ

РЕШИ:

1. Одобрява проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България.
2. Предлага на Народното събрание да разгледа и приеме законопроекта по т. 1.
3. Министърът на отбраната да представи законопроекта по т. 1 в Народното събрание.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ Бойко Борисов

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ: /п/ Веселин Даков

Вярно,

ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ
“ПРАВИТЕЛСТВЕНА КАНЦЕЛАРИЯ”:

/п/ Апостол Михов/

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

№...02.01-31.....
...3 април... 2019 г.

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. №	902 - 01 - 16
Дата	03 / 04 2019 г.

ДО

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

г-жа ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА

53
16
X

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО КАРАЯНЧЕВА,

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България изпращам Ви одобрения с Решение №.....178..... на Министерския съвет от 2019 г. проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за избраната и въоръжените сили на Република България.

Приложения:

1. Мотиви към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за избраната и въоръжените сили на Република България.
2. Частична предварителна оценка на въздействието.
3. Справка от Министерството на правосъдието за съответствие с Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи и с практиката на Европейския съд по правата на човека.
4. Справка за постъпилите предложения от обществените консултации.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко/Борисов)

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

РАЗПОРЕЖДАНЕ

НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

№ 950-01-43 / 04. 04. 2019 г.

На основание чл. 8, ал. 1, т. 1 и чл. 77, ал. 1 и 2 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание

РАЗПОРЕЖДАМ:

Разпределям Законопроект за изменение и допълнение на Закона за избраната и въоръжените сили на Република България, № 902-01-16, внесен от Министерски съвет на 03.04.2019 г., на следните постоянни комисии:

Водеща комисия:

- Комисия по отбрана

Комисии:

- Комисия по правни въпроси
- Комисия за борба с корупцията, конфликт на интереси и парламентарна етика
- Комисия по труда, социалната и демографската политика
- Комисия по икономическа политика и туризъм

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:

ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА

